

Sygn. akt IV U 439/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 grudnia 2015r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Elżbieta Wojtczuk
Protokolant	sekr. sądowy Anna Wąsak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 17 grudnia 2015r. w S.

odwołania L. L.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 27 lutego 2015 r. Nr (...)

w sprawie L. L.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową

oddala odwołanie.

Sygn. akt IV U 439/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 23 lutego 2015 r. znak: (...)Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił L. L. przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową, albowiem Komisja Lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 12 lutego 2015 r. nie stwierdziła u niej niezdolności do pracy.

Od decyzji tej odwołanie złożyła L. L.. Wskazała m. in., iż siedem i pół roku przebywała na rencie z tytułu częściowej niezdolności do pracy z powodu choroby zawodowej tj. „wtórnych zmian przerostowych fałdów głosowych z dysfonią-zaburzeniami głosu”. Zdaniem ubezpieczonej, stan zdrowia nie pozwala na podjęcie przez nią zatrudnienia (odwołanie k. 1-4).

W odpowiedzi na odwołanie pozwany organ rentowy wnosił o jego oddalenie podtrzymując argumentację zawartą w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji i wskazując, że odwołanie nie wnosi do sprawy żadnych nowych dowodów faktycznych i prawnych, które uzasadniałyby zmianę decyzji i uwzględniałyby odwołanie (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k. 5-6).

Sąd Okręgowy ustalił zważył co następuje:

Ubezpieczona L. L., ur. (...) była uprawniona do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową od 12 września 2007 r., w tym ostatnio w okresie od 01 sierpnia 2014 r. do 31 stycznia 2015 r. na podstawie decyzji (...) Oddział w S. z dnia 8 lipca 2014 r. (decyzja k. 266 akt rentowych).

L. L. z wykształcenia jest nauczycielem przedszkolnym (bezsporne).

W dniu 3 kwietnia 2007 r. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w M. wydał decyzję nr (...) o stwierdzeniu u L. L. choroby zawodowej tj. wtórnych zmian przerostowych fałdów głosowych z dysfonią (k. 21 akt rentowych).

W dniu 23 grudnia 2014 r. ubezpieczona wystąpiła do ZUS z wnioskiem o ponowne ustalenie prawa do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową na dalszy okres (wniosek k. 268 akt rentowych). Rozpoznając wniosek organ rentowy skierował L. L. na badanie przez Lekarza Orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 14 stycznia 2015 r. ustalił, że jest ona częściowo niezdolna do pracy w związku z chorobą zawodową do 31 stycznia 2018 r. (wypis z orzeczenia Lekarza Orzecznika z 14 stycznia 2015 r. k. 271 akt organu rentowego). W dniu 14 stycznia 2015 r. Zastępca Głównego Lekarza Orzecznika (...) Oddział w S. działając na podstawie art. 14 ust. 2d ustawy o emeryturach i rentach z FUS zgłosił zarzut wadliwości orzeczenia Lekarza Orzecznika z 14 stycznia 2015 r. (k. 13 akt lekarskich). Wobec powyższego, L. L. została skierowana na badanie przez Komisję Lekarską ZUS, która w orzeczeniu z 12 lutego 2015 r. ustaliła, że ubezpieczona nie jest niezdolna do pracy (wypis z orzeczenia Komisji Lekarskiej ZUS z 12 lutego 2015 r. k. 274 akt rentowych).

Na podstawie powyższego orzeczenia decyzją z 23 lutego 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił L. L. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową (decyzja k. 275 akt rentowych).

Biegła lekarz laryngolog-foniatra w opinii sporządzonej na zlecenie Sądu rozpoznał u ubezpieczonej: wtórne zmiany przerostowe fałdów głosowych z trwałą dysfonią. Biegła na podstawie przeprowadzonego badania laryngologicznego i foniatrycznego badania videostroboskopowego oraz po zapoznaniu się z dokumentacją medyczną stwierdziła, że zmiany w narządzie głosu morfologiczne i czynnościowe są o niewielkim nasileniu, głos matowy bez chrypki w chwili badania, po próbie obciążeniowej wystąpiła tylko większa suchość, czas fonacji porównywalny, niedomykalność nie powiększyła się, a głos nie obniżył się. W związku z przeprowadzonymi badaniami, biegła nie stwierdziła u ubezpieczonej niezdolności do pracy wskazując, że zmiany morfologiczne i czynnościowe narządu głosu nie upośledzają sprawności fonacyjnej krtani w stopniu powodującym niezdolność do pracy i nie upośledzają społecznej wydolności głosu (opinia k 12-13).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonej L. L. nie jest zasadne i nie zasługuje na uwzględnienie.

Stosownie do art. 6 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz.U. z 2009 r., nr 167, poz. 1322 ze zm.) przysługuje renta z tytułu niezdolności do pracy - dla ubezpieczonego, który stał się niezdolny do pracy wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej.

Zgodnie z treścią art. 12 ust. 1, 2 i 3 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (j.t. Dz. U. z 2013r. poz. 1440 ze zm.) niezdolną do pracy w rozumieniu ustawy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy. Częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego lekarza laryngologa-foniatry celem ustalenia czy ubezpieczona jest niezdolna do pracy w związku z chorobą zawodową. Biegła stwierdziła, iż L. L. jest zdolna do pracy zgodnie z posiadanymi kwalifikacjami nauczycielki przedszkolnej. W uzasadnieniu opinii wskazano m. in., iż zmiany w narządzie głosu

morfologicznie i czynnościowo są o niewielkim nasileniu. Głos ubezpieczonej został określony jako matowy bez chrypki w chwili badania. Po próbie obciążeniowej wystąpiła jedynie większa suchość. Czas fonacji uznano za porównywalny, zaś niedomykalność nie powiększyła się, a głos nie obniżył się. Zdaniem biegłej, zmiany morfologiczne i czynnościowe narządu głosu nie upośledzają sprawności fonacyjnej krtani w stopniu powodującym niezdolność do pracy i nie upośledzają społecznej wydolności głosu.

W ocenie Sądu Okręgowego dowód z opinii biegłej jest miarodajny i obiektywny. Biegła wydała swoją opinię po zapoznaniu się z całokształtem dokumentacji medycznej zgromadzonej w sprawie oraz po przebadaniu ubezpieczonej. Opinia ta jest jasna i została należycie uzasadniona. Została wydana przez osobę posiadającą wiadomości specjalistyczne. Biegła przed wydaniem opinii przeprowadziła również specjalistyczne badanie ubezpieczonej (k.14-15). Wnioski wypływające z powyższej opinii jednoznacznie wskazują, że obecny stan zdrowia ubezpieczonej nie powoduje u niej niezdolności do pracy pozostające w związku z chorobą zawodową.

W ocenie Sądu, zgłoszone przez ubezpieczoną zastrzeżenia (k.22-26) do opinii nie podważają wniosków wyrażonych przez biegłą. W zastrzeżeniach zaprezentowano bowiem subiektywne odczucia ubezpieczonej, które nie znajdują potwierdzenia w wynikach przeprowadzonego przez biegłą badania laryngologicznego i videostroboskopowego krtani. W związku z powyższym, Sąd oddalił wniosek L. L. o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego z zakresu tej samej specjalności z uwagi na jego bezzasadność. Jak wielokrotnie wypowiadał się Sąd Najwyższy, a które to stanowisko Sąd Okręgowy podziela w pełnej rozciągłości, potrzeba powołania innego biegłego powinna wynikać z okoliczności sprawy, a nie z samego niezadowolenia strony z dotychczas złożonej opinii (vide: wyroki Sądu Najwyższego z dnia 10 września 1999 r., sygn. akt II UKN 96/99; z dnia 6 marca 1997 r., II UKN 23/97). To, że opinia nie odpowiada oczekiwaniom strony samo przez się nie oznacza jej wadliwości. W związku z tym brak jest podstaw do przyznania ubezpieczonej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową, z uwagi na brak przesłanki niezdolności do pracy.

Mając na względzie powyższe Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kpc oddalił odwołanie.